भा.स.टी. अविकलः परिपूर्णएवतसाम्यतां मनःसमतामित्यर्थः॥२४॥ लिंगभावनादेहाभिमानः एषआत्मनोविपर्यासःअन्यथाभावः तदेवाह त्रियैर्वियो गः अत्रिययोगश्वकर्मच संस्वतिश्वनानागर्भेषुप्रवेशः॥२ ५॥ ततश्वसंभवउत्पत्तिः विवेकस्यास्मृतिःअननुसंधानम् ॥ २६ ॥ अत्रापिशोकहेतुंवि ॥ ५॥ । ५॥ विश्वायंशोकइत्यस्मिन्नर्थे प्रेतस्यमृतस्यकस्यचिद्येबंधवस्तेषांचसंवादंश्रणुत ॥ २०॥ उपासत तत्समीपेआवृत्त्यस्थिताइत्यर्थः॥ २८॥ विश्वापि । १॥ प्राणिरत्नमयंकवचंयस्य विश्वष्टानिआभरणानिस्रजश्वयस्य शरेणनिर्भिन्नंत्दद्यंयस्य असृजारक्तेनरुधिरेणाविलंलिप्तम् ॥२९॥ प्रकीर्णाः के

> एवंगुणैर्ञाम्यमाणेमनस्यविकलःपुमान्॥ यातितत्साम्यतांभद्रेह्यलिंगोलिंगवानिव॥ २४॥एषआत्म विपर्यासोत्यिलिंगेलिंगभावना॥एषिप्रयाप्रियौगोवियोगःकर्मसंस्वतिः॥ २५॥ संभवश्चविनाशश्च शोकश्वविविधःस्मृतः ॥ अविवेकश्वचिताचिववेकास्मृतिरेवच ॥ २६॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपु रातनम्॥यमस्यप्रेतवंधूनांसंवादंतंनिवोधत॥२७॥उशीनरेष्वभूद्राजासुयज्ञइतिविश्रुतः॥सपत्नैनिह तोयुद्धेज्ञातयस्तमुपासत॥ २८॥ विशीर्णरत्नकवचंविश्रष्टाभरणस्नजम्॥ शरिनिभिन्नहृदयंशयानमस् गाविलम्॥ २९॥ प्रकीर्णकेशंध्वस्ताक्षंरभसादष्टद्छदम्॥ रजःकुठमुखांभोजंछिन्नायुधभुजंमधे॥ ॥ ३०॥ उशीनरेंद्रंविधिनातथारुतंपतिमहिष्यःप्रसमीक्ष्यदुःखिताः॥हताःस्मनाथेतिकरेरुरोभृशंघंत्यो मुहुस्तत्पद्योरुपापतन्॥३१॥रुद्त्यउचैर्द्यितां घ्रिपंकजंसिंचंत्यअसैःकुचकुंकुमारुणैः॥विसस्तकेशा भरणाःशुचंनृणांसृजंत्यआकंदनयाविलेपिरे ॥ ३२ ॥ अहोविधात्राऽकरुणेननःप्रभोभवान्प्रणीतोद्दग गोचरांदशाम्॥ उशीनराणामसिवत्तिदःपुराकृतोऽधुनायेनशुचांविवर्धनः॥ ३३॥

शायस्य ध्वस्तेअक्षिणीयस्य रभसासंरंभेणदृष्टोद्च्छद्ओष्ठोयेन रजसाकुंठमाव्तंमुखांभोजंयस्य छिन्नमायुधंभुजश्वयस्य ॥ ३०॥ तस्यपा वयोरुपसमीपे आसमंतात् अपतन् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ विलापमेवाह अहोइतिद्वाभ्याम् अकरुणत्वमेवाहः येनविधात्रादृशामगोचरांदृशांभवा न् प्रणीतःगमितः तेन विधात्रात्वमधुनाशुचां विवर्धनः कतोऽसीत्यन्वयः ॥ ३३॥